

lets Lønninger blev forbedrede ved denne Lov. Jeg skal der særlig fremhæve Tantiemen. Den har sikkert givet langt ud over, hvad man ventede, den Gang man bevilgede den. Den har jo vist sig at være særdeles betydningsfuld i det Aar, som er gaaet, og den vil blive endnu mere betydningsfuld i det Aar, vi nu snart afslutte. Overskuddet var i Fjor saa stort — og vil i Aar blive endnu større —, at der i denne Tantieme vil blive et særdeles føleligt Lønningstillæg for hele Personalet. Naar nu henses til, at alle de Momenter, som nu kunne anføres til Støtte for dette Andragende, allerede have været under Overvejelse af Lovgivningsmagten, og det for saa kort Tid siden, at vi den Gang vedtoge en ikke uvæsentlig Lønningsforbedring og derunder en Tantieme, som den Gang ikke blev anset for at være nær saa betydningsfuld, som den nu viser sig at være, saa forekommer der mig ikke at være tilstrækkelig Grund til allerede nu at optage dette Spørgsmaal til fornyet Overvejelse. Jeg kan derfor kun fraraade dette Forslag.

Tilbage har jeg kun Indstillingen under Nr. 43 af det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) angaaende en Enke, som søger Erstatning af Statskassen, fordi hun ikke for nogle Bygninger har kunnet faa det, som hendes afdøde Mand i sin Tid gav for dem, da han købte dem af Statskassen. Jeg maa sige, at jeg imellem de mange urimelige Krav, som mellem Aar og Dag stilles til Statskassen, ikke i en Hast kan mindes at have set noget mere urimeligt end dette. Det kan jo være meget haardt for Enken, at hun ikke kan faa det for de Bygninger, som hendes Mand i sin Tid gav for dem, men det kan Staten da ikke gøre for eller blande sig i. Den kan ikke gøre alle de Handeler, som den i Aarenes Løb afslutter, om igen, fordi Køberne eller deres efterladte af en eller anden Grund komme til det Resultat, at det har været en mindre god Handel for dem. Jeg antager ikke, at ret mange ville støtte det ærede Medlem i dette Forslag, og jeg skal i alt Fald fraraade, at man gør det.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg vil blot gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) vil jeg sige, at jeg er enig i de Udtalelser, Ministeren nu kom med overfor det af ham indbragte Andragende. Hvorvidt Tingets Medlemmer ere i samme Grad enige med mig, ved jeg jo ikke, men i alt Fald hele Udvalget er enigt om ikke at ville gøre Indstilling om dette

Andragende. Og hvilke Konsekvenser vilde det ikke medføre, dersom vi skulde til at henvise et Andragende som det, Ministeren sidst omtalte! Jeg maa altsaa paa det bestemtste opfordre den ærede Andringsforslagsstiller til at tage sin Andring tilbage, ellers maa jeg bestemt opfordre Tinget til at stemme imod det. Jeg beklager derfor, at det ærede Medlem ikke har sagt til Andragerinden: Det kan ikke gaa, der kan ingen Ting komme ud af denne Sag.

Saa vil jeg gøre en anden Bemærkning til det ærede Medlem. Han har jo naturligvis de store Syner og ser lidt mere stort paa Sagerne, end jeg havde troet, da han kom ind paa dette med Jernbanevognene. Jeg skal minde det ærede Medlem om et Ordsprog, vi have ovre i Jylland. (Poul Christensen: Er det det med Præsterne?) Ja, det gaar paa den Melodi, at vi sige, at naar Præsterne blive gamle, saa faa I dem her ovre paa Sjælland, men naar Jeres Vogne blive gamle, saa faa vi dem ovre i Jylland. Dette Ordsprog kan jeg høre, at det ærede Medlem kender. Men saa siger det ærede Medlem: Her gaa jo disse Eksprestog paa Vestbanen her paa Sjælland, og det er kun for det ærede Medlems og hans Landmænds — dette Ord brugt i snævrere Forstand —, eller om jeg saa maa sige for hans Jyders Skyld. Men det ærede Medlem glemmer jo fuldstændigt, at disse Tog holde baade ved Slagelse og Roskilde. Mon ikke disse Byer ligge paa Sjælland, eller er det ærede Medlem blevet saa langsynet og ser saa vidt paa Tingene, at han slet ikke kan se hverken Roskilde eller Slagelse? Hvis det er Tilfældet, saa hører han virkelig til de meget langsynede. Og derfor skal jeg minde ham om, at der er store Dele af Sjælland, hvis Beboere kunne komme ad Kalundborgbanen til Roskilde, og der er andre Dele af Sjælland, hvis Beboere kunne komme ad Næstvedbanen til Slagelse, og alle kunne benytte disse Eksprestog. Men det lod næsten til, at det ærede Medlem mente, at disse Eksprestog her paa Sjælland alene vare til for min Fornøjelse. Nej, det ærede Medlem maa vide, at hvis han boede eller havde boet ovre i Jylland i de sidste 10 eller rettere sagt 15 Aar, saa vilde han daglig have kunnet gøre den Erfaring, at Jernbaneanlægget i Jylland er det gamle, medens de herovre faa det ny. Han skulde f. Eks. sætte sig ind i, hvor længe vi have haft Gennemgangsvogne. Nu er det ganske